

Sygn. akt VIII P 72/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>sędzia Grzegorz Tyrka</i>
------------------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 listopada 2020r. w G.

sprawy J. Z.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o odszkodowanie

1. oddala powództwo;
2. odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania;
3. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Gliwicach na rzecz pełnomocnika z urzędu radcy prawnego P. P. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, powiększoną o podatek VAT w wysokości 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych).

(-) sędzia Grzegorz Tyrka

VIII P 72/18

UZASADNIENIE

Powódka J. Z. domagała się zasądzenia od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na swoją rzecz kwoty 400 000 zł tytułem odszkodowania w związku ze zgonem małżonka A. Z. w następstwie wypadku przy pracy z dnia 15 lipca 1971 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik powódki wniósł o przyznanie ze środków Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu według norm przepisanych dodając, że powódka nie uiściła tych kosztów.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podano, że małżonek powódki nie zmarł wskutek wypadku przy pracy. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego przez powódkę roszczenia.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2019 roku zawieszono postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania o ustalenie wypadku przy pracy.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 2 września 2020 roku w sprawie VIII P 6/19 oddalono powództwo o ustalenie, że zdarzenie z dnia 15 lipca 1971 roku, w następstwie którego zmarł małżonek powódki, jest wypadkiem przy pracy oraz powództwo o rentę wyrównawczą w związku ze zgonem małżonka powódki w następstwie wypadku przy pracy z dnia 15 lipca 1971 roku.

W pisemnym uzasadnieniu Sąd Okręgowy podał, że powództwo o ustalenie podlegało oddaleniu, bowiem niemożna ustalić rzeczywistego przebiegu zdarzenia z dnia 15 lipca 1971 roku. Roszczenie o rentę wyrównawczą uległo także przedawnieniu.

Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 2 września 2020 roku wiąże strony niniejszego procesu (art. 365 § 1 k.p.c.).

Postanowieniem z dnia 29 października 2020 roku podjęto zawieszono postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

powództwo J. Z. podlega oddaleniu.

Powódka w niniejszym procesie dochodzi od pozwanej odszkodowania. Podstawą prawną żądania odszkodowania są normy prawne zawarte w art. 446 § 3 k.c. i art. 435 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Podstawę faktyczną dochodzonego roszczenia stanowi znaczne pogorszenie sytuacji życiowej powódki w następstwie zgonu małżonka, za który odpowiedzialność ponosi pozwana.

Roszczenie powódki jest podnoszone na podstawie odpowiedzialności ex delicto [zasada ryzyka], a przesłankami odpowiedzialności warunkującymi powstanie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym jest szkoda niemajątkowa [krzywda] - w rozumieniu uszczerbku na dobrach osoby poszkodowanej; szkoda musi być wywołana przez zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy; między szkodą na osobie a zdarzeniem musi istnieć związek przyczynowy, przy czym konieczne jest łączne spełnienie tych przesłanek.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Cytowany powyżej przepis wprowadza odpowiedzialność za normalne następstwa zjawisk stanowiących jej podstawę. Powstaje jednak podstawowy dla praktyki problem, kiedy zachodzi „normalny” związek przyczynowy. W szczególności wyjaśniamy, czy dany fakt (przyczyna) był koniecznym warunkiem wystąpienia drugiego z nich (skutku), czyli, czy bez niego skutek wystąpiłby. Tylko w razie pozytywnego stwierdzenia rozważamy ściślejsze zagadnienie, a mianowicie, czy wspomniane powiązania można traktować jako normalne, typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że małżonek powódki nie zmarł w następstwie wypadku przy pracy. Zatem szkoda powódki nie została wywołana przez zdarzenie, z którym ustawa Kodeks cywilny łączy obowiązek odszkodowawczy po stronie pozwanej. Fakt, że małżonek powódki zmarł dnia 15 lipca 1971 roku w niewyjaśnionych okolicznościach, nie może kreować obowiązku naprawienia szkody przez pozwaną.

Skoro pozwana nie ponosi odpowiedzialności za szkodę powódki, to brak jest roszczenia powódki wobec pozwanej o naprawienie szkody. Skoro nie powstało zobowiązanie, to nie mogło ono przedawnić się.

Z uwagi na brak spełnienia wszystkich przesłanek zawartych w art. 446 § 3 k.c. i art. 435 k.c. w zw. z art. 300 k.p., powództwo należało oddalić.

Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania na mocy art. 102 k.p.c., bowiem powódka jest osobą schorowaną, która utrzymuje się z niskiego świadczenia rentowego.

O kosztach pomocy prawnej orzeczono na mocy §4 ust. 3, § 8 pkt 7, § 15 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2019 roku, poz. 68).

(-) sędzia Grzegorz Tyrka